

MERSİN ÜNİVERSİTESİ KILIKIA ARKEOLOJİSİNİ ARAŞTIRMA MERKEZİ
MERSIN UNIVERSITY PUBLICATIONS OF THE RESEARCH CENTER OF CILICIAN ARCHAEOLOGY

KAAM
YAYINLARI

OLBA
XXII

(Ayrıbasım / Offprint)

MERSİN
2014

KAAM YAYINLARI
OLBA
XXII

© 2014 Mersin Üniversitesi/Türkiye
ISSN 1301 7667
Yayıncı Sertifika No: 14641

OLBA dergisi;
ARTS & HUMANITIES CITATION INDEX, EBSCO, PROQUEST
ve

TÜBİTAK-ULAKBİM Sosyal Bilimler Veri Tabanlarında taranmaktadır.

Alman Arkeoloji Enstitüsü'nün (DAI) Kısaltmalar Dizini'nde 'OLBA' şeklinde yer almaktadır.

OLBA dergisi hakemlidir ve Mayıs ayında olmak üzere, yılda bir kez basılmaktadır.
Published each year in May.

KAAM'ın izni olmadan OLBA'nın hiçbir bölümü kopya edilemez.
Alıntı yapılması durumunda dipnot ile referans gösterilmelidir.
It is not allowed to copy any section of OLBA without the permit of KAAM.

OLBA dergisinde makalesi yayımlanan her yazar, makalesinin baskı olarak ve elektronik ortamda yayımlanmasını kabul etmiş ve telif haklarını OLBA dergisine devretmiş sayılır.
Each author whose article is published in OLBA shall be considered to have accepted the article to be published in print version and electronically and thus have transferred the copyrights to the journal OLBA..

OLBA'ya gönderilen makaleler aşağıdaki web adresinde ve bu cildin giriş sayfalarında belirtilen formatlara uygun olduğu taktirde basılacaktır.

Articles should be written according the formats mentioned in the following web address.

Redaktion: Yrd. Doç. Dr. Deniz Kaplan

OLBA'nın yeni sayılarında yayımlanması istenen makaleler için yazışma adresi:
Correspondance addresses for sending articles to following volumes of OLBA:

Prof. Dr. Serra Durugönül
Mersin Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü
Çiftlikköy Kampüsü, 33342 Mersin - TURKEY

Diğer İletişim Adresleri
Other Correspondance Addresses

Tel: 00.90.324.361 00 01 (10 Lines) 4730 / 4734
Fax: 00.90.324.361 00 46
web mail: www.kaam.mersin.edu.tr
www.olba.mersin.edu.tr
e-mail: sdurugonul@gmail.com
kaam@mersin.edu.tr

Baskı / Printed by
Oksijen Basım ve Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
100. Yıl Mah. Matbaacılar Sit. 2. Cad. No: 202/A Bağcılar-İstanbul
Tel: +90 (212) 325 71 25 Fax: +90 (212) 325 61 99
Sertifika No: 29487

Dağıtım / Distribution
Zero Prod. Ltd.

Tel: 00.90.212.244 75 21 Fax: 00.90.244 32 09
info@zerobooksonline.com www.zerobooksonline.com/eng

MERSİN ÜNİVERSİTESİ
KILIKIA ARKEOLOJİSİNİ ARAŞTIRMA MERKEZİ
(KAAM)
YAYINLARI-XXII

MERSIN UNIVERSITY
PUBLICATIONS OF THE RESEARCH CENTER OF
CILICIAN ARCHAEOLOGY
(KAAM)-XXII

Editör

Serra DURUGÖNÜL
Murat DURUKAN
Gunnar BRANDS
Deniz KAPLAN

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Serra DURUGÖNÜL
Prof. Dr. Haluk ABBASOĞLU
Prof. Dr. Tomris BAKIR
Prof. Dr. Sencer ŞAHİN
Prof. Dr. Erendiz ÖZBAYOĞLU
Prof. Dr. Susan ROTROFF
Prof. Dr. Marion MEYER

MERSİN

2014

İçindekiler/Contents

İsmail Özer

Eski Anadolu ve Japon İskeletlerinde Diskriminant Fonksiyon Analiziyle Cinsiyet Tayini
(*Sex Determination by Applying Discriminant Function Analysis on Ancient Anatolian and Japanese Skeletons*) 1

Nilgün Coşkun

Mardin Müzesi'nden Bir Grup Yeni Assur Çanak Çömleği
(*A Group of Neo-Assyrian Pottery in the Mardin Museum*) 15

İlkan Hasdağlı

The Post-Bronze Age Pottery from Ulucak Höyük
(*Ulucak Höyük'ten Tunç Çağı Sonrasına Ait Seramikler*) 33

Hülya Bulut

*Early Iron Age Pottery from Halicarnassus Peninsula:
Two New Amphora Fragments from Pedasa*
(*Halikarnassos Yarımadası Erken Demir Çağ Seramiği:
Pedasa'dan İki Yeni Amphoraya Ait Parçalar*) 63

Carolyn C. Aslan – Gülşah Günata

Troya: Protogeometrik, Geometrik ve Arkaik Dönemler
(*Troy: Protogeometric, Geometric and Archaic Periods*) 81

Vedat Keleş

*Parion Nekropolü'nde Ele Geçen Dört Altın Obje Üzerine
Yeni Bir Değerlendirme*
(*A New Evaluation on Four Golden Objects Recovered from the
Necropolis of Parion*) 117

Erdoğan Aslan

Bithynia Bölgesi Kalpe Limanı
(*Port of Kalpe in the Bithynian Region*) 129

Zeliha Gider Büyükozer

Dorik Frizden Bir Detay: Triglif Kulakları
(*A Detail of the Doric Friese: Triglyph Ears*) 155

Bilal Söğüt – Murat Taşkıran	
<i>Stratonikeia'dan Augustus Dönemi Mısır Etkili Korinth Başlıkları (Corinthian Capitals of Augustian Period from Stratoniceia with Egyptian Influence)</i>	189
Erkan Alkaç	
<i>M.Ö. 1. Yüzyulun Ortalarında Yunan Amphoralarının Mühürlenme İşleminin Sona Ermesinin Nedenleri (The Reasons for the Termination of the Production of Greek Stamped Amphorae in the mid 1st century BC)</i>	213
H. Asena Kızıarslanoglu	
<i>Elaiussa Sebaste'den Baetica Üretimi Amphoralar (Baetica Amphorae from Elaiussa Sebaste)</i>	231
Tuna Şare-Ağtürk	
<i>Arakhne's Loom: Luxurious Textile Production in Ancient Western Anatolia (Arakhne'nin Dokuma Tezgahı: Antik Batı Anadolu'da Yüksek Kalite Tekstil Üretimi)</i>	251
Florian Haymann	
<i>Ein entvölkertes Kilikien unter Tigranes II. ? Für eine neue Sicht auf Ostkilikien in der Zeit von 78 bis 64 v. Chr. (II. Tigranes Zamanında Kilikia'nın İstislaştırılması? İ.Ö. 78-64 Yılları Arasında Doğu Kilikia İçin Yeni Bir Bakış Açısı)</i>	281
M. Ertan Yıldız	
<i>Kelainai/Apameia Kibotos'tan Dört Yeni Yazıt (Vier neue Inschriften aus Kelainai/Apameia Kibotos)</i>	291
Ahmet Türkan	
<i>Grek Büyü Papirüslerine Göre Roma İmparatorluğu Ortadoğusu'ndaki Yeni Din Anlayışı ve Kozmik Sistem Üzerine Bazı Gözlemler (Some Observations on the New Religious Concept and Cosmic System in the Roman Middle East According to Greek Magical Papyri)</i>	307
Ayşe Çaylak Türker	
<i>Çanakkale'den Ion-İmpost Sütun Başlıkları (Ionic-Impost Column Capitals from Çanakkale)</i>	337
Ayşe Aydın	
<i>Adana ve Mersin Müzeleri'ndeki Figürlü Başlıklar (Figured Capitals in the Adana and Mersin Museums)</i>	369
Norman Wetzig	
<i>Alahan Manastır. Alte Befunde – Neue Deutungen (Alahan Manastırı. Eski Buluntular – Yeni Yorumlar)</i>	393

MERSİN ÜNİVERSİTESİ
KILIKIA ARKEOLOJİSİNİ ARAŞTIRMA MERKEZİ
BİLİMSEL SÜRELİ YAYINI ‘OLBA’

Kapsam

Olba süreli yayını Mayıs ayında olmak üzere yılda bir kez basılır. Yayınlanması istenilen makalelerin en geç her yıl Kasım ayında gönderilmiş olması gerekmektedir.

1998 yılından bu yana basılan Olba; Küçükasya, Akdeniz bölgesi ve Ortadoğu'ya ilişkin orijinal sonuçlar içeren Antropoloji, Prehistorya, Protohistorya, Klasik Arkeoloji, Klasik Filoloji (ve Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri), Eskiçağ Tarihi, Nüvizmatik ve Erken Hıristiyanlık Arkeolojisi alanlarında yazılmış makaleleri kapsamaktadır.

Yayın İlkeleri

1. a. Makaleler, Word ortamında yazılmış olmalıdır.
  - b. Metin 10 punto; özet, dipnot, katalog ve bibliyografya 9 punto olmak üzere, Times New Roman (PC ve Macintosh) harf karakteri kullanılmalıdır.
  - c. Dipnotlar her sayfanın altına verilmeli ve makalenin başından sonuna kadar sayısal süreklilik izlemelidir.
  - d. Metin içinde bulunan ara başlıklarda, küçük harf kullanılmalı ve koyu (bold) yazılmalıdır. Bunun dışındaki seçenekler (tümünün büyük harf yazılması, alt çizgi ya da italik) kullanılmamalıdır.
2. Noktalama (tireler) işaretlerinde dikkat edilecek hususlar:
  - a. Metin içinde her cümlemin ortasındaki virgülden ve sonundaki noktadan sonra bir tab boşluk bırakılmalıdır.
  - b. Cümle içinde veya cümle sonunda yer alan dipnot numaralarının herbirisi noktalama (nokta veya virgül) işaretlerinden önce yer almalıdır.
  - c. Metin içinde yer alan “fig.” ibareleri, küçük harf ile ve parantez içinde verilmeli; fig. ibaresinin noktasından sonra bir tab boşluk bırakılmalı (fig. 3); ikiden fazla ardışık figür belirtiliyorsa iki rakam arasına boşluksuz kısa tire konulmalı (fig. 2-4). Ardışık değilse, sayılar arasına nokta ve bir tab boşluk bırakılmalıdır (fig. 2. 5).
  - d. Ayrıca bibliyografya ve kısaltmalar kısmında bir yazar, iki soyadı taşıyorsa soyadları arasında boşluk bırakmaksızın kısa tire kullanılmalıdır (Dentzer-

Feydy); bir makale birden fazla yazarlı ise her yazardan sonra bir boşluk, ardından uzun tire ve yine boşluktan sonra diğer yazarın soyadı gelmelidir (Hagel – Tomaschitz).

3. “Bibliyografya ve Kısaltmalar” bölümü makalenin sonunda yer almalı, dipnotlarda kullanılan kısaltmalar, burada açıklanmalıdır. Dipnotlarda kullanılan kaynaklar kısaltma olarak verilmeli, kısaltmalarda yazar soyadı, yayın tarihi, sayfa (ve varsa levha ya da resim) sıralamasına sadık kalınmalıdır. Sadece bir kez kullanılan yayınlar için bile aynı kurala uyulmalıdır.

Bibliyografya (kitaplar için):

Richter 1977 Richter, G., Greek Art, New York.

Bibliyografya (Makaleler için):

Corsten 1995 Corsten, Th., “Inschriften aus dem Museum von Denizli”, Ege Üniversitesi Arkeoloji Dergisi III, 215-224, lev. LIV-LVII.

Dipnot (kitaplar için)

Richter 1977, 162, res. 217.

Dipnot (Makaleler için)

Oppenheim 1973, 9, lev.1.

Diğer Kısaltmalar

age.	adı geçen eser
ay.	aynı yazar
vd.	ve devamı
yak.	yaklaşık
v.d.	ve diğerleri
y.dn.	yukarı dipnot
dn.	dipnot
a.dn.	aşağı dipnot
bk.	Bakınız

4. Tüm resim, çizim ve haritalar için sadece “fig.” kısaltması kullanılmalı ve figürlerin numaralandırılmasında süreklilik olmalıdır. (Levha, Resim, Çizim, Şekil, Harita ya da bir başka ifade veya kısaltma kesinlikle kullanılmamalıdır).
5. Word dökümanına gömülü olarak gönderilen figürler kullanılmamaktadır. Figürlerin mutlaka sayfada kullanılması gereken büyüklükte ve en az 300 pixel/inch çözünürlükte, photoshop tif veya jpeg formatında gönderilmesi

gerekmektedir. Adobe illustrator programında çalışılmış çizimler Adobe illustrator formatında da gönderilebilir. Farklı vektörel programlarda çalışılan çizimler photoshop formatına çevrilemiyorsa pdf olarak gönderilebilir. Bu formatların dışındaki formatlarda gönderilmiş figürler kabul edilmeyecektir.

6. Figürler CD'ye yüklenmelidir ve ayrıca figür düzenlemesi örneği (layout) PDF olarak yapılarak burada yer almalıdır.
7. Bir başka kaynaktan alıntı yapılan figürlerin sorumluluğu yazara aittir, bu sebeple kaynak belirtilmelidir.
8. Makale metninin sonunda figürler listesi yer almalıdır.
9. Metin yukarıda belirtilen formatlara uygun olmak kaydıyla 20 sayfayı geçmemelidir. Figürlerin toplamı 10 adet civarında olmalıdır.
10. Makaleler Türkçe, İngilizce veya Almanca yazılabilir. Türkçe yazılan makalelerde yaklaşık 500 kelimelik Türkçe ve İngilizce yada Almanca özet kesinlikle bulunmalıdır. İngilizce veya Almanca yazılan makalelerde ise en az 500 kelimelik Türkçe ve İngilizce veya Almanca özet bulunmalıdır. Makalenin her iki dilde de başlığı gönderilmelidir.
11. Özeti altında, Türkçe ve İngilizce veya Almanca olmak üzere altı anahtar kelime verilmelidir.
12. Metnin word ve pdf formatlarında kaydı ile figürlerin kopyalandığı iki adet CD (biri yedek) ile birlikte bir orijinal ve bir kopya olmak üzere metin ve figür çıktısı gönderilmelidir.
13. Makale içinde kullanılan özel fontlar da CD'ye yüklenerek yollanmalıdır.

MERSIN UNIVERSITY
‘RESEARCH CENTER OF CILICIAN ARCHAEOLOGY’
JOURNAL ‘OLBA’

Scope

Olba is printed once a year in May. Deadline for sending papers is November of each year.

The Journal ‘Olba’, being published since 1998 by the ‘Research Center of Cilician Archeology’ of the Mersin University (Turkey), includes original studies done on antropology, prehistory, protohistory, classical archaeology, classical philology (and ancient languages and cultures), ancient history, numismatics and early christian archeology of Asia Minor, the Mediterranean region and the Near East.

Publishing Principles

1. a. Articles should be written in Word programs.
b. The text should be written in 10 puntos; the abstract, footnotes, catalogue and bibliography in 9 puntos ‘Times New Roman’ (for PC and for Macintosh).
c. Footnotes should take place at the bottom of the page in continous numbering.
d. Titles within the article should be written in small letters and be marked as bold. Other choises (big letters, underline or italic) should not be used.
2. Punctuation (hyphen) Marks:
  - a. One space should be given after the comma in the sentence and after the dot at the end of the sentence.
  - b. The footnote numbering within the sentence in the text, should take place before the comma in the sentence or before the dot at the end of the sentence.
  - c. The indication fig.:
    - * It should be set in brackets and one space should be given after the dot (fig. 3);
    - * If many figures in sequence are to be indicated, a short hyphen without space between the beginning and last numbers should be placed (fig. 2-4); if these are not in sequence, a dot and space should be given between the numbers (fig. 2. 5).

d) In the bibliography and abbreviations, if the author has two family names, a short hyphen without leaving space should be used (Dentzer-Feydy); if the article is written by two or more authors, after each author a space, a long hyphen and again a space should be left before the family name of the next author (Hagel – Tomaschitz).

3. The ‘Bibliography’ and ‘Abbreviations’ should take part at the end of the article. The ‘Abbreviations’ used in the footnotes should be explained in the ‘Bibliography’ part. The bibliography used in the footnotes should take place as abbreviations and the following order within the abbreviations should be kept: Name of writer, year of publishment, page (and if used, number of the illustration). This rule should be applied even if a publishment is used only once.

Bibliography (for books):

Richter 1977   Richter, G., Greek Art, New York.

Bibliography (for articles):

Corsten 1995   Corsten, Th., “Inschriften aus dem Museum von Denizli”, Ege Üniversitesi Arkeoloji Dergisi III, 215-224, pl. LIV-LVII.

Footnotes (for books):

Richter 1977, 162, fig. 217.

Footnotes (for articles):

Oppenheim 1973, 9, pl.1.

Miscellaneous Abbreviations:

op. cit.	in the work already cited
idem	an author that has just been mentioned
ff	following pages
et al.	and others
n.	footnote
see	see
infra	see below
supra	see above

4. For all photographs, drawings and maps only the abbreviation ‘fig.’ should be used in continous numbering (remarks such as Plate, Picture, Drawing, Map or any other word or abbreviaton should not be used).

5. Figures, embedded in Word documents can not be used. Figures have to be in the length in which they will be used in the page, being at least 300 pixel/ inch, in photoshop tif or jpeg format. Drawings in adobe illustrator can be sent in this format. Drawings in other vectoral programs can be sent in pdf if they can't be converted to photoshop. Figures sent in other formats will not be accepted.
6. Figures should be loaded to a CD and a layout of them as PDF should also be undertaken.
7. Photographs, drawings or maps taken from other publications are in the responsibility of the writers; so the sources have to be mentioned.
8. A list of figures should take part at the end of the article.
9. The text should be within the remarked formats not more than 20 pages, the drawing and photographs 10 in number.
10. Papers may be written in Turkish, English or German. Papers written in Turkish must include an abstract of 500 words in Turkish and English or German. It will be appreciated if papers written in English or German would include a summary of 500 words in Turkish and in English or German. The title of the article should be sent in two languages.
11. Six keywords should be remarked, following the abstract in Turkish and English or German .
12. The text in word and pdf formats as well as the figures should be loaded in two different CD's; furthermore should be sent, twice the printed version of the text and figures.
13. Special fonts should be loaded to the CD.

PARION NEKROPOLÜ'NDE ELE GEÇEN DÖRT ALTIN OBJE ÜZERİNE YENİ BİR DEĞERLENDİRME

Vedat KELEŞ*

ABSTRACT

A New Evaluation on Four Golden Objects Recovered from the Necropolis of Parion

Being an important seaport on the Anatolian side of the Dardanelles Strait in the Propontis region, Parion is situated within the area of the town Kemer in the Biga district of the province Çanakkale. Parion, propounded to be established in 709 BC according to the ancient resources, has always been an important seaport and military base in the military expeditions and commercial circulation between the Greek world and the Black Sea region. In Parion, Prof. Dr. C. Başaran and his team have undertaken surveys in the years 1997, 1999 and 2002 and they have been conducting scientific archaeological excavations since 2005. Four golden objects were recovered inside three stone cist graves in the southern necropolis of Parion in 2005. The previous publications stated that these golden materials were related to the “Kharon tradition”. This has been reconsidered in this study and a new evaluation of these golden objects by considering the aspects of technicality, purpose of use and iconography have been suggested.

Keywords: Chest Stone graves, coins, Parion, necropolis, gold wreath, impression

ÖZET

Propontis Bölgesinde, Çanakkale Boğazını Anadolu tarafında yer alan Parion bugün Çanakkale İli, Biga ilçesi, Kemer Köyü'nde yer almaktadır. Antik kaynaklara göre M.Ö. 709 yılında kurulan Parion her zaman askeri seferlerde önemli bir liman ve askeri üs olmasının yanında Karadeniz ile Grek dünyası arasındaki

---

* Doç. Dr. Vedat Keleş, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Fen- Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü, Samsun. E-mail: vedat.keles@omu.edu.tr; vkelesus@gmail.com

Parion'da Prof. Dr. Cevat Başaran başkanlığında 1997, 1999 ve 2002 yıllarında yüzey araştırmaları gerçekleştirilmiş 2005 yılında ise bilimsel amaçlı arkeolojik kazılara başlanmıştır. Malzeme üzerinde çalışma iznini veren Parion Kazı Başkanı Prof. Dr. C. Başaran'a burada bir kere daha teşekkür etmek istiyorum.

ticarete önemli bir rol üstlenmiştir. Dört altın obje 2005 yılı kazılarında Parion Güney Nekropolündeki üç adet taş sandık mezardan ele geçmiştir. Daha önceki yayınlarda bu altın malzemelerin “Kharon Geleneği” ile ilgili oldukları ifade edilmiştir. Bize göre bu konunun yeniden ele alınması gerekliydi ve bu çalışmada dört altın obje teknik, kullanım amaçları ve ikonografik açılarından yeniden ele alınarak yeni bir değerlendirme yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Taş Sandık Mezar, Sikke, Parion, nekropol, Altın taç, İmpression

Kuzey Troas bölgesinin önemli kıyı kentlerinden biri olan Parion, Çanakkale ili, Biga ilçesi, Kemer Köyü’nde yer almaktadır (fig. 1). Antik kentin yer aldığı köyde yapılması planlanan bir İlköğretim okulunun temel hafriyatı sırasında bir takım antik dönem mezarlarına rastlanması üzerine 2004 yılında alanda Çanakkale Müze Müdürlüğü uzmanlarınca bir kurtarma kazısı yapılmış, 2005 yılından itibaren ise, Prof. Dr. Cevat Başaran başkanlığında Bakanlar Kurulu Kararlı arkeolojik kazılara başlanmıştır. Çalışmanın konusunu oluşturan dört adet altın obje 2005 yılı kazılarında kentin Güney Nekropolü’nde TSM1, TSM 2 ve TSM 3 olarak isimlendirilen üç adet taş sandık mezardan ele geçmiştir (fig. 2).

2005 yılı kazı raporunda¹ ele geçen dört altın objeden fig. 3’ün TSM 1’de (Taş sandık mezar 1) iskeletin ağız kısmı, fig. 4’ün TSM 2’de içerisinde kremasyon sonrası toplanan kemik ve küllerin yer aldığı bronz bir amphoradan çıktığı ifade edilmekte, fig. 5’in TSM 2’de erimiş bir durumdaki iskeletin ağız kısmından, Fig. 6’nın ise, TSM 3’te yine iskeletin ağız kısmından ele geçtiği belirtilmektedir. Çapları (fig. 3: 16 mm., fig.4: 16.1 mm., fig.5: 18.3 mm. ve fig.6: 18.6 mm.) 16 ile 18 mm arasında değişen altın objelerin ağırlıkları alınmamıştır². Bu objelerin tamamı mezarlardaki diğer konteks buluntulara göre M.Ö. 4. yy’ın sonu M.Ö. 3. yy’ın başlarına tarihlenmektedir. Bu üç taş sandık mezardan ele geçen diğer buluntular; TSM 1’den bir adet altın taç ve çok sayıda altın yaprak, bir adet iki ucu boğa başlı altın kolye, üç adet altın iğne, bir çift Eros’lu küpe, bir bronz ayna ve bir adet cam kozmetik kutusu, TSM 2’den bronz amphora içerisinden, üç kırık altın taç, demir strigilis, TSM 3’ten ise, bir çift aslan

¹ Başaran – Tavukçu 2006, 614 vd.

² Altın objelerin sadece çapları alınmış, dijital tartı ile ağırlıkları ne kazı sırasında ne de müzeye teslimatı sırasında alınmamıştır. Bu konuda Çanakkale Müzesi ile bir kaç defa görüşülmüş ancak bir sonuca varılamamıştır.

başlı küpe, bir altın yüzük ve altın kolye ele geçmiştir³. Bu buluntulara bakıldığında TSM 1 ve TSM 3 kadın, TSM 2 ise, yetişkin bir erkeğe ait olmalıdır.

Tamamı tek yönlü⁴ olan örneklerden Fig. 3'te başında iki küçük boyunuz şeklinde çıkıntı yer alan bir figür, fig. 4'de Gorgo başı, fig. 5'de genç erkek ve fig. 6'da ise olasılıkla bir bayan figürü yer almaktadır. Fig. 3 ve fig. 5'de kenarlar nokta şeklinde kabartılı olup, fig. 4 ve fig. 6'da ise bu tür nokta kabartılar görülmemektedir. Ayrıca fig. 3, fig. 4 ve fig. 5'e bakıldığında kenarlarının hafif içe kıvrık oldukları, fig. 6'da bu özelliğin olmadığı dikkati çekmektedir. Örneklerden tamamının, varak adı verilen ince altın levhalardan üretilmiş oldukları anlaşılmaktadır⁵.

2005 yılı Parion Güney Nekropolü'nde ele geçen bu örneklerle ilgili olarak Başaran, "Parion Altınları" adlı çalışmasında malzemeyi dilaltı pulu olarak tanımlamış⁶, 2005 kazı raporunda tümüne "Empresyon sikke" denilmiştir⁷. Ardından 2005 yılı nekropol buluntularını doktora çalışması olarak değerlendiren Z.A. Tavukçu çalışmasında bu örnekleri yine İmpression Sikkeler" olarak adlandırırken aplik olamayacaklarını dile getirmiş⁸, ardından Atatürk Üniversitesi 50. Yıl Armağan kitabındaki çalışmasında yine İmpression sikkeler tanımını, kullanmış ve bu örneklerin Kharon'a verilen paralar olabileceğini dile getirirken aplik olamayacaklarını yinelemiştir⁹. Kasapoğlu ise, Antik Çağın Parlayan Kenti Parion adlı yayında "Takılar" başlığı altında yazdığı bölümde bu buluntulardan yine impression sikkeler olarak bahsetmiş ve bunların Kharon geleneği ile ilgili olduklarını dile getirmiştir¹⁰. Bu yayınların tamamında üzerindeki betimlerden fig. 3 ve fig. 6'daki betimlerin Helios fig. 5'deki ise, Apollon olarak isimlendirilmiş başka herhangi bir açıklamaya yer verilmemiştir.

³ Başaran – Tavukçu 2006, 614.

⁴ Sadece bir yüzlerinde figür yer almakta olup sikkeler gibi diğer yüzlerinde betim yer almamaktadır.

⁵ Parion Güney nekropolünde ele geçen bu dört altın objenin çapları, ağırlıkları ve kalınlıkları kazı raporlarından anlaşıldığı kadarıyla alınmamıştır.

⁶ Başaran 2005, 106, 111.

⁷ Başaran – Tavukçu 2006, 614.

⁸ Tavukçu 2007a, 28

⁹ Tavukçu 2007b, 388.

¹⁰ Kasapoğlu 2013, 204, 205, res. 255.

Parion güney nekropolünde üç adet taş sandık mezardan ele geçen dört adet altın obje ile ilgili daha önce yapılan bu yorumlar anlaşıldığı kadarıyla sadece buluntu yerleri dikkate alınarak yapılmıştır. Ele geçtikleri mezarlardaki diğer kontext buluntular dikkate alınmamış ve bu da altın objelerin Kharon geleneği ile ilgili oldukları şeklinde bir yorumun yapılmasına neden olmuştur. Kanımca bu örneklerin yeniden değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu çalışmada dört altın obje teknik, kullanım amaçları ve ikonografik açıdan yeniden değerlendirilecektir.

Ele geçen örnekler teknik olarak değerlendirildiğinde “Repousse teknik”¹¹ olarak adlandırılan erkek kalıba çekiçleme yöntemi ile tek yönlü olarak, oldukça ince altın levhalara basıldıkları anlaşılmaktadır. Repousse teknikte ve orijinal sikkelerin tek yönlerinin kalıbı alınarak son derece ince altın levhalara basılmış örnekler İngilizce terimler olarak “Impression”¹² (taklit) , “Pseudo coins” (Yalancı Sikkeler) ve Bracteate¹³ (Pul) adı verilmektedir ve sikkenin basımında kullanılan metal son derece ince adeta yaprak gibidir. Bu tip impression örnekler Atina’da¹⁴, Greco-İskit mezarında¹⁵, ve yine Atina’da Lenormant caddesindeki bir mezarda¹⁶, Ryzhanovka’da bulunan tümülüslerde¹⁷ ve Kyzikos’ta¹⁸ ele geçmiştir. Parion’da ele geçen örneklerin metali de ince olmakla beraber Atina ve Kyzikos örneklerinden daha kalın bir yapıda oldukları söylenebilir. Ayrıca Impression’lar mutlaka orijinal bir sikkeden üretilmektedirler. Bu örneklerde de fig. 4 keşin olarak Parion’un M.Ö. 4. yy. Gorgo başlı orijinal sikkelerinden imprise edilmiş olup, fig.1 ve fig.5’te yine sikkelerden imprise edilmiş olmalıdırlar. Bu tip örneklerle ilgili olarak en son çalışmayı yapan Kovalenko¹⁹ benzer materyalleri “sikke – aplik” olarak isimlendirirken, orijinal sikkelerin kullanılarak altından aplik ya da diğer nesnelerin üretiminin antik mücevhercilikte en basit ve en ucuz yol olduğunu ileri sürmektedir. Dolayısıyla

¹¹ Bingöl 1999, 26; Triester 2001, XIV “Metal bir eserin dış yüzeyinden ya da iç yüzeyinden özel kalemler ve çekiç kullanılarak yapılan kabartma görünümlü süsleme tekniği”

¹² Hansen 1991, 213.

¹³ Vermeule 1970, 825.

¹⁴ Grinsell 1957, 263; Boulter 1963, 126, lev. 146, L3.

¹⁵ Grinsell 1957, 263.

¹⁶ Boulter 1963, 126, pl.45, L3.

¹⁷ Mielczarek 1986, 100.

¹⁸ Koçhan – Meral – Güneş 2008, 167. Bu örnekler impression altın pul olarak ifade edilmiştir.

¹⁹ Kovalenko 2009, 18.

Parion'daki örneklerde, Kovalenko'nun ileri sürdüğü görüşe göre, bizce de bir sikke-aplik olmalıdır.

Teknik anlamda yakın örnekler bakıldığında Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde bulunan ve üzerinde gorgo başı yer alan örnek (fig. 7) Parion örnekleriyle neredeyse bire bir aynı teknik özellikleri yansıtmakta olup aplik olarak nitelendirilmiştir²⁰. M.Ö. 300'lere tarihlendiği ileri sürülen, üretim tekniği açısından parion örnekleriyle birebir aynı özellikleri yansıtan Gold Bracteate'nin (Altın Pul)²¹ aynı zamanda altın tacın orta noktasında süsleme elemanı olarak kullanıldığı ifade edilmektedir²². Persephone ya da Helios olabileceği ifade edilen bir diğer örnekte yine teknik anlamda özellikle fig. 6 ile çok yakın benzerlikler göstermektedir²³. Sonuç olarak teknik anlamda Parion örnekleri, gerek üretimde kullanılan metal kalınlığı ve gerekse üzerlerindeki tiplerin sikkelerden imprise edilerek ya da esinlenilerek üretilmeleri bu örneklerin sikke –aplik olduklarını ortaya koymaktadır.

Ele geçen örnekleri kullanım amaçları yönünden ele aldığımızda:

Kazı raporunda örneklerin üç tanesinin iskeletlerin ağzından birinin ise, bronz amphora içerisinden çıktığı ifade edilmektedir. Büyük olasılıkla bu noktadan yola çıkılarak yukarıda adı geçen yayınlarda bu örneklerin Kharon geleneği ile ilgili olarak kullanılmış oldukları ifade edilmiştir. Yukarıda da ifade edildiği üzere bizce bu yorumun yeniden değerlendirilmesi gerekmektedir.

Her şeyden önce Kharon'a verilmesi için mezarlara bırakılan sikkeler genelde düşük değerde sikkelerden oluşmakta olup çoğunlukla obol'dur²⁴ (Drahminin 1/6 sı) ve bu nedenle "Kharon Obolları" olarak isimlendirilmişlerdir²⁵. Yani sembolik olarak kullanımları nedeni ile düşük değerde sikkeler tercih edilmiştir. Kharon geleneğiyle ilgili olarak mezarlarda ölünün ağzına bırakılan sikkelerin, düşük değerde sikkeler olması, ağza bırakılması, ölüm zamanında konması ve Kharon'a verilmesi gibi dört ayrı karakteristiğinin olduğu ileri sürülmektedir²⁶. Buradaki örneklerin

²⁰ Bingöl 1999, 183, 204.

²¹ Vermeule 1970, 825, fig.no.59

²² Vermeule 1970, 825, no.59.

²³ Vermeule 1970, 826, no.60.

²⁴ Oliver 1980, 166; Mørkholm – Grierson – Vestermark 1991, 21.

²⁵ Grindler-Hansen 1991, 215.

²⁶ Stewens 1991, 216.

altın gibi değerli bir metalden üretilmeleri ve kenarlarının bir yere tutturulduklarını gösterir şekilde içe doğru eğik olmaları (fig. 3 ve fig. 5) bu örneklerin Kharon geleneği ile ilgisi olamayacağını ortaya koymaktadır²⁷. Ayrıca Kharon sikkelerinin ilk olarak M.Ö. 5. yy'da Grek mezarlarında ele geçmeye başladığı ve artarak M. S. geç 5.yy'a kadar devam ettiği²⁸, coğrafi olarak Grek dünyasının büyük bir bölümünde, Roma dünyasında da hemen hemen her eyalette ele geçtiği²⁹ ifade edilirken, Stefanakis arkeolojik bulgulara göre bu ritüelle ilgili olarak Hellenistik dönemde Grek dünyasında çok yoğun olmadığını, buna karşılık Roma dünyasında daha yoğun bir şekilde görüldüğünü dile getirmektedir³⁰. Böylece örneklerin tarihleri de bu geleneğin yoğun olmadığı döneme denk gelmektedir.

Bu örnekler kullanım amaçları yönünden yeniden değerlendirildiğinde; aslında Kharon geleneği ile ilgili olmayıp tamamen süs amaçlı kullanılan materyaller olduğu görülmektedir. Daha önce yapılan yorumlarda mezar-daki diğer buluntular dikkate alınmamıştır. Hâlbuki bu nesnelere ne amaçla kullanıldığının iyi analiz edilebilmesi için mezarlarda ele geçen diğer buluntularında değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu açıdan mezarlarda ele geçen diğer buluntulardan en önemli grubu altın taçlar oluşturmaktadır. Parion güney nekropolündeki üç adet taş sandık mezardan, üç tanesi bronz amphoradan (fig. 9)³¹ bir tanesi de TSM1'den olmak üzere (fig. 8) 4 adet altın taç ele geçmiştir. Bağlama tekniğinde yapılmış olan bu taçlar meşe ve zeytin yapraklarından oluşmaktadır. Parion'a yakın olan Dardanos Tümütlüs'ünde Parion'da bulunan altın taçlar ile aynı tekniğe sahip çok sayıda örnek ele geçmiştir. Burada ele geçen çok sayıdaki diadem ve taçların tam orta noktalarında Parion'da ele geçen örnekler gibi süs amaçlı kullanılmış sikke-aplikler bulunmaktadır³². Bu apliklerden fig. 21, 22'de üzerinde ΑΡΑ (Dardanos?) lejanti okunmakta olup bunun bir sikkeden imprise edildiği ifade edilmektedir³³ ki buda özellikle üzerindeki betimin kesin olması bakımından Parion'da ele geçen fig. 4 ile aynı karakteristiği

²⁷ Bu örneklerin sadece ön yüzlerinin fotoğraflarının çekilmiş olması, arka yüzlerinin çekilmemiş olması, bir yere nasıl tutturuldukları konusunda kesin bir söylenilmesini güçleştirmektedir.

²⁸ Grinsell 1957, 262; Stevens 1991, 223.

²⁹ Stewens 1991, 223.

³⁰ Stefanakis 2002, 171.

³¹ Üç adet altın tacın üst üste konularak resmedildiği görülmektedir.

³² Duyuran 1960, 9-12; Sevinç – Triester, 2003, pl.3, fig.21, 22, 25.

³³ Sevinç – Triester 2003, 224.

yansıtmaktadır. Dardanos Tümülüs'ünde ele geçen diğer altın taçların orta noktalarında benzer aplikler kullanıldığı görülmektedir³⁴.

Benzer şekilde bir müzayede evinde yer alan ve M.Ö. 4-3. yy'lara ait olduğu söylenen bir başka örnekte de yapraklardan oluşan altın tacın tam orta noktasında güneş kursu şeklinde bir aplik yer almaktadır³⁵. Selanik Müzesi'nde yer alan M.Ö. 280 tarihli bir diğer örnekte ise, altın tacın tam orta noktasında Fig. 4'te olduğu gibi aphrodithe başlı bir aplik bulunmaktadır³⁶. Amisos'ta (Samsun) bir mezarda bulunan ve M.Ö. 1.yy'a ait altın taçta 'da yine orta noktada yuvarlak bir rozet yer almaktadır³⁷.

Bütün bu örnekler antik çağda özellikle M.Ö. 4. ve 3. yy'da altın taçlarda ve diademlerde bu türden nesnelere, sıkça süsleme elemanı olarak kullanıldıklarını göstermektedir. Parion güney nekropolünde ele geçen dört altın objenin bu moda uygun olarak Kharon geleneği ile ilgili olmayıp tamamen altın taçlarda süs amaçlı kullanılan aplikler olduğunu göstermektedir. Fig. 6'nın kullanım amacı ile ilgili olarak, objenin ele geçtiği mezar buluntularına bakıldığında mezardan herhangi bir taç ele geçmemiştir. Bu durumda bu örneğin nerede kullanıldığı ile ilgili olarak mezardan bir altın kolyenin ele geçtiği kazı raporlarından anlaşılmaktadır. Makedonia'da Vergina'da II. Philip dönemine tarihlenen bir mezarda ele geçen dört altın madalyon³⁸ metal kalınlığı, boyut ve kenar kısımları gibi teknik açılarından Fig. 6 ile yakın benzerlik göstermektedirler ve kolye ucunda kullanılmışlardır. Özel bir koleksiyonda yer alan Helenistik döneme tarihli Zeus Ammon betimli altın bir başka aplik³⁹ yine teknik açıdan fig.6 ile yakın benzerlik göstermektedir. Bu örnekler ışığında fig. 6'da mezardan ele geçen kolye ucunda kullanılmış olabileceği gibi başlı başına bir madalyon/altın pul (Breteate) yada aplik olarak kullanıldığı da söylenebilir. Ayrıca mezarlardan ele geçen altın taç sayısı 4'tür, böylece farklı bir mezarda ele geçse de fig. 6'daki bu altın aplik te diğerleri gibi dört altın taçtan birine ait süsleme elemanı olabilir.

³⁴ Sevinç – Triester 2003, pl.2, fig.16, Pl.3, fig.19.

³⁵ Christie's: sale 2057, lot.246.

³⁶ Flickr, no. 8121196998.

³⁷ Akkaya 1995, res.2

³⁸ CSA 2013, object report 4, 2013.

³⁹ Barakat, LO.630.

Parion'da ele geçen altın objeler ikonografik olarak değerlendirildiğinde; üzerlerindeki betimler oldukça ilginçtir. Fig. 4 daha önce ifade ettiğimiz üzere Gorgo başıdır ve büyük ihtimalle Parion'un M.Ö. 4. yy'a ait olan kent sikkelerinden⁴⁰ imprise edilmiştir. Fig. 3 ise, daha önceki yayınlarda Helios başı olarak nitelendirilmiştir. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, figüre dikkat edildiğinde biraz aşınmış gibidir. Buda betimin yine bir sikkeden hatta kullanımdan dolayı aşınmış bir sikkeden imprise edildiğini göstermektedir. Belki de Rodos sikkelerindeki Helios betiminden imprise edilmiş olabilir. Fig. 5'deki betim daha önceki yayınlarda Apollon olarak nitelendirilmiş olmakla birlikte bu figürün neden tanrı Apollon olabileceğine dair bir ifadeye yer verilmemiştir. Bu figür tanrı Apollon olabilir, çünkü Parion'da güçlü bir Apollon kültü vardır ve kentin M.Ö. 4. yy. sikkelerinde Apollon başı kullanılırken⁴¹ M.Ö. 2. yy. darplarında ön yüzlerde tanrı bu defa Apollon Aktaios epitheti ile sikke tipi olarak yeniden kullanılmıştır⁴². Mezarların tarihleri dikkate alındığında özellikle fig. 5'teki figürün tanrı Apollon olması muhtemel olup, yine sikkelerden imprise edilerek üretildiğini söyleyebiliriz. Fig. 6'daki betim de daha önceki yayınlarda yine fig. 3'deki gibi Helios olarak nitelendirilmiştir. Bu betim Boston Güzel Sanatlar Müzesi'nde yer alan ve M.Ö. 4. yy'ın sonlarına tarihlenen bir örnekle hem tarih hem de ikonografik olarak oldukça benzerlik göstermekte olup Boston örneğinin Persephone olabileceği ifade edilmiştir⁴³. Parion'da ele geçen bu örnekte Boston'daki örneğe bakarak Persephone olabileceğini söyleyebiliriz. Parion tiyatrosunda ele geçen frizlerde Persephone'nin kaçırılışının işlenmesi kentte Persephone ilgili betimlerin kullanılmış olabileceğini göstermektedir.

Sonuç olarak Parion güney nekropolünde 2005 yılında üç adet taş sandık mezar içerisinden ele geçen dört altın obje Kharon geleneği ile ilgili olmayıp, sikke-aplik olarak kullanılan örneklerdir. Buluntulardan fig. 3, 4 ve 5'in sikkelerden imprise edilerek üretilmiş olup büyük olasılıkla mezarlardan ele geçen altın taçların orta noktalarında ya da kolye vb. aksesuarlarda aplik olarak kullanılmış olmalıdırlar. Büyük ihtimalle mezarlarda altın taçlardan veya tutturuldukları yerden koparak asıl olması gerekenden

⁴⁰ BMC Mysia, 95, 14; SNGvAulMysia, 1319.

⁴¹ BMC Parion 40. Bu sikkenin Priapos'ta basıldığı ancak üzerindeki betimlerin Parion'a ait olduğu görülmektedir.

⁴² Ashton 1998, pl.15, no.10,11.

⁴³ Vermuele 1970, 826, no.60.

farklı alanlarda ele geçmişlerdir. Çünkü kazı raporundan anlaşıldığı kadarıyla mezarların içleri balçık halinde olup iskeletler nerdeyse erimiş durumdadır. Yani teşhis edilmeleri oldukça zordur. Üzerlerindeki betimlerde fig. 3'ün Helios, fig. 5'in Apollon ve fig. 6'nın ise Persephone olması büyük olasılıktır. Bu tip materyallerle ilgili olarak Parion'da gelecek yıllarda ortaya çıkacak olan arkeolojik buluntuların daha açıklayıcı verileri ortaya koyacağı şüphesizdir.

Bibliyografya ve Kısaltmalar

- Akkaya 1995 Akkaya, M., Amisos Hazinesi, Samsun.
- Ashton 1998 Ashton, R., "Some Greek Coins in the British Museum", Numismatic Chronicle 158, 37-51, pl.15, no.10-11.
- Başaran 2005 Başaran, C., "Jewellery Centre in Antique Era Parion", Goldnews 153, 106-111.
- Başaran – Tavukçu 2006 Başaran, C. – A. Tavukçu, "Parion Kazısı 2005", KST 28.1, 611-628.
- Bingöl 1999 Bingöl, I., Anadolu Medeniyetleri Müzesi Antik Takılar, Ankara.
- Barakat The Barakat Gallery, Hellenistic Gold Applique Depicting Zeus Ammon. LO.630
- BMCMysia, British Museum Catalogues of Greek Coins of Mysia (W.Wroth) Bologna 1964.
- Boulter 1963 Boulter, G. C., "Graves in Lenormant Street, Athens", Hesperia 32.1, 113-137.
- Christie's Christie's sale A Gold Diadem. Sale: 2057, Lot.246.
- CSA 2103 CSA Report 4: Golden Medallions From Vergina.
- Duyuran 1960 Duyuran, R., "Decouverted'un tumulus pres de l'ancienne Dardanos", Anatolia 5, 9-12.
- Grinder-Hansen 1991 Grinder-Hansen, K., "Charon's Fee in Ancient Greece? Some Remarks on a well – known dead rite", Acta Hyperborea 3, 207-218.
- Grinsell 1957 Grinsell, LV., "The Ferryman and His Fee: A Study in Ethnology, Archaeology and Tradition", Folklore 68.1, 257-269.
- Hansen 1991 Hansen, T.F., Recent Danish Research in Classical Archaeology Tradition and Renewal, Copenhagen.
- Kasapoğlu 2013 Kasapoğlu, H., "Takılar", Antik Troas'ın Parlayan Kenti Parion (ed. C. Başaran), 197-206, İstanbul.
- Koçhan – Meral – Güneş 2008 Koçhan, N. – K. Meral – F. Güneş, "Kyzikos 2007 Yılı Kazıları", KST 30.1, 163-176.

- Kovalenko 2009 Kovalenko, S., “Ancient Coin – Shaped Appliques in Northern Black Sea Littoral”, *Coinage/Jewellery Uses-Interactions – Symbolism from antiquity to the present*, Abstracts.
- Mielczarek 1986 Mielczarek, M., “Gold Pantikapean Coins Set in Rings Found in The Great Ryzhanovka Barrow (Ukraine)”, *Archaeologia XXXVII*, 99-105.
- Mørkholm – Grierson – Vestermark 1991 Mørkholm, O. – P. Grierson – V. Vestermark, *Early Hellenistic Coinage*, Cambridge.
- Oliver 1980 Oliver, A., “A Set of Ancient Silverware in Getty Museum”, *The J. Paul Getty Museum Journal* 8, 155-166.
- SNGvAulMysien Sylloge Nummorum Graecorum. Deutschland, Sammlung v. Aulock. Mysien, 4. Heft, Berlin 1957.
- Stefanakis 2002 Stefanakis, M.I., “An Inexpensive Ride? A Contribution to Death – Coin Rites in Hellenistic Crete”, *Numismatica E Antichita Classiche XXXI*, 171-189.
- Stewens 1991 Stewens, T., “Charon’s Obol and Other Coins in Ancient Funerary Practice”, *Phoenix* 45.3, 215-229.
- Sevinç – Triester 2003 Tumulus”, *Studia Troica* 13, 215-260.
- Tavukçu 2007a Tavukçu, Z.A., *Parion Nekropolü 2005 Yılı Buluntuları (Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi)*, Erzurum.
- Tavukçu 2007b Tavukçu, Z.A., “Parion Altınları”, *Atatürk Üniversitesi 50. Kuruluş Yılı Dönümü Arkeoloji Armağanı. Doğudan Yükselen Işık Arkeoloji Yazıları* (ed. M. Işıklı – B. Can) 383-400.
- Triester 2001 Triester, M.Y., “Hammering Techniques in Greek and Roman Jewellery and Toreutics”, *Colloquia Pontica* 8.
- Tsetskhladze 1999 Thsetskhladze, G.R., “Pichvnari and its Environs 6th B.C – 4th A.D.”, *Institutes des Sciences et Techniques de l’ Antiquite*, Press. Universitaires Franc-Cumtoises.
- Vermeule 1970 Vermuele, C.C., “Greek, Etruscan, Roman Gold and Silver I Archaic to Hellenistic Gold”, *The Burlington Magazine* 112, 818-827.

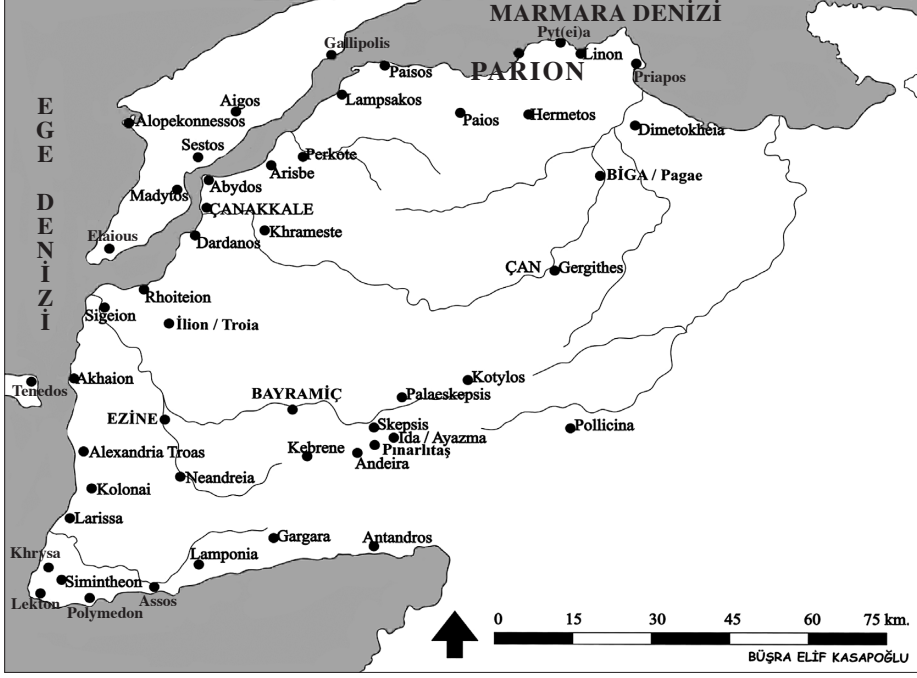

Fig. 1
Troas Bölgesi ve
Parion Antik Kenti.

Fig. 2
Parion Güney Nekropolü
TSM1, TSM2 ve TSM3.

Fig. 3
Helios
betimli
impression
(sikke-aplik).

Fig. 4
Gorgo medusa
betimli
Impression
(sikke-Aplik).

Fig. 5
Apollon
betimli
Impression
(sikke-aplik).

Fig. 6
Persephone
betimli
Madalyon
(Brechteate).

Fig. 7
Kütahya'da
ele geçen
aplik.

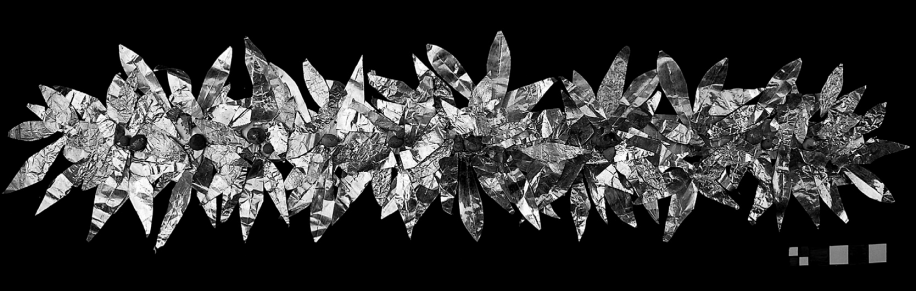

Fig. 8 TSM1'den ele geçen altın taç.

Fig. 9 TSM2'den ele geçen altın taçlar (üç adet).